

2006. október 26., csütörtök

- tudatni kell Szíriával, hogy potenciálisan milyen fontos szerepet játszhat a Közel-Keleten és a Közép-Keleten a régió konfliktusainak békés megoldásában; foglalkozni kell az amiatti aggodalmakkal, hogy Szíria támogatást nyújt a Damaszkuszban állomásozó Hamasz és Iszlám Dzsihád palesztin militáns csoportoknak azon mérsékelt palesztin erők kárára, amelyek az Izraellel való békés együttélést szorgalmazzák;
 - fel kell szólítani Szíria kormányát, hogy a nemzetközi emberi jogi normáknak megfelelően javítsa a környezeti és életkörülményeket a szíriai palesztin menekülttáborokban;
 - fel kell szólítani a szíriai kormányt, hogy engedje szabadon Jakúb Hanna Sámún asszír keresztényt, akit több mint húsz éve tartanak börtönben megfelelő eljárás lefolytatása nélkül valamint anélkül, hogy a közeljövőben kilátásban lenne szabadon bocsátása;
 - körültekintően kell eljárni a vallási kisebbségekhez tartozó emigránsok és menekültek Szíriába való visszatelepítésekor mindaddig, amíg az elnyomás folytatódik; mindenesetre javítani kell e kérdésben a tagállamok nemzeti megközelítéseinek összehangolását;
 - kérni kell a Szíria és az Európai Parlament közötti párbeszéd támogatását e kérdésekkel kapcsolatban, hogy előrelépés történjen az EU és Szíria közötti együttműködés terén a társulási megállapodás várható aláírása fényében;
6. kéri a Tanácsot, hogy fontolja meg a társulási szerződés által biztosítottakon túlmutató, további ösztönzők és előnyök bevezetését Szíria számára annak érdekében, hogy jelenlegi külpolitikájának és regionális pozíciójának olyan irányú felülvizsgálatára ösztönözze Szíriát, amely elősegíti a térség békéjét, stabilitását és prosperitását, valamint elsősorban Izrael állam létjogosultságának elismerését és Szíria támogatását a közelkeleti békefolyamat terén való előrelépéshez;
7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa az Európai Parlament ajánlását tartalmazó ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, és a Szíriai Arab Köztársaság kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2006)0460

A nairobi éghajlat-változási konferencia

Az Európai Parlament állásfoglalása a nairobi éghajlat-változási konferencián követendő európai uniós stratégiáról (COP 12 és COP/MOP 2)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezményére (UNFCCC), az UNFCCC-hez csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre, valamint az egyezményben részes felek konferenciáin (COP) Bonnban (2001. július), Marrakeshben (2001. október és november), Új-Delhiben (2002. október és november), Milánóban (2003. december) a Buenos Airesben (2004. december) és a Montrealban (2005. november és december) elfogadott végrehajtási eljárásokra,
- tekintettel az egyezményben részes felek közelgő 12. konferenciájára (COP 12), valamint a részes feleknek a Kiotói Jegyzőkönyv résztvevő feleinek (COP/MOP 2) üléséről is szolgáló, a kenyai Nairoiban 2006. november 6.–17. között megrendezésre kerülő második konferenciájára,
- tekintettel az éghajlatváltozásra vonatkozó korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2005. november 16-i, „A globális éghajlatváltozás legyőzéséről”⁽¹⁾, a 2006. január 18-i, a montreali konferencia eredményeiről (COP 11 – COP/MOP 1)⁽²⁾, valamint a 2006. július 4-i, „A repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentéséről”⁽³⁾ szóló állásfoglalásokra,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0433.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0019.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0296.

2006. október 26., csütörtök

- tekintettel eljárási szabályzatának 108. cikke értelmében a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság által feltett B6-0440/2006 számú szóbeli választ igénylő kérdésre, valamint a Tanács és a Bizottság nyilatkozatára,
 - tekintettel a legutóbbi tudományos megállapításokra, köztük a grönlandi jégmezők, az arktiszi jégtenger és a szibériai fagyott talaj (permafrost) olvadásáról szóló jelentésekre, valamint az éghajlatváltozás okozta tengerszint-emelkedés mértékéről született újabb mérésekre,
 - tekintettel a finn elnökség erdőket érintő közzétett prioritásaira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv teljes, valamennyi fél általi végrehajtása kulcsfontosságú az éghajlatváltozás által okozott problémák kezelése szempontjából, bár tény, hogy az intézkedések a szennyezőanyag-kibocsátás zöméért felelős nagy gazdasági hatalmakra is kiterjedő globális megoldás életbe lépéséig nem lesznek igazán hatékonyak;
- B. mivel a részes felek 11. konferenciája (COP 11), valamint a részes feleknek a Kiotói Jegyzőkönyv résztvevő feleinek (COP/MOP 1) üléséről is szolgáló első, 2005. novemberi és decemberi montreali konferenciája úgy döntött, hogy a 2012 utáni időszakra vonatkozólag az I. mellékletet aláírók tekintetében kezdeményezi további kötelezettségvállalások megfontolását, valamint elmélyíti a párbeszédet a tapasztalatcseréről, és elemzi az éghajlatváltozással kapcsolatos együttműködésre vonatkozó hosszú távú stratégiai szempontokat, valamint felállított egy, a fejlődő országok erdőpusztulása miatt bekövetkező kibocsátások csökkentésével foglalkozó UNFCCC-műhelyt;
- C. mivel az új technológiák kulcsfontosságú szerepet játszanak majd az éghajlatváltozás költséghatékony megközelítésben történő, fokozott energiahatékonyságra összpontosító kezelése során,
- D. mivel hamarosan újabb célokat kell kitűzni annak érdekében, hogy az éghajlatváltozást ellenőrzés alatt lehessen tartani, és hogy megfelelő ösztönzést lehessen biztosítani a megújuló energiaforrásokra és az energiahatékonyságra épülő technológiák fejlesztésére és beüzemelésére történő mielőbbi beruházásokhoz, ugyanakkor az éghajlat-változási célkitűzésekkel összeegyeztethetetlen energia-infrastruktúrába történő befektetést kerülni kell;
- E. mivel az üvegházhatású gázok kibocsátása tovább folyik sok tagállamban, ami arra világít rá, hogy a kiotói kötelezettségek betartásához az Európai Uniónak határozottabb lépésekre, az intézkedések felülvizsgálatára és új kezdeményezésekre van szüksége;
- F. mivel a légi szállítás jelentősen hozzájárul az éghajlatváltozáshoz és egyre gyorsabban terjed, és mivel a nemzetközi légi szállítás nem kötelezte el magát semmilyen módon az UNFCCC és annak Kiotói Jegyzőkönyve mellett;
- G. mivel a legfrissebb tudományos eredmények szerint a felmelegedés 2°C-ra történő korlátozása nem biztos, hogy elegendő lesz a drasztikus éghajlatváltozás UNFCCC által kitűzött elkerüléséhez,
- H. mivel a fent említett 2005. november 16-i állásfoglalásában az Európai Parlament úgy fogalmazott, hogy a fejlődő országoknak jelentős – 2020-ra 30%-os, 2050-re pedig 60–80%-os – kibocsátás-csökkentés mellett kell elkötelezniük magukat;
- I. mivel 2005-ben az üvegházhatású gázok 24%-nak kibocsátása az erdők égetéséből származott, és mivel az Amazonas-vidékről származó legfrissebb tudományos eredmények bizonyítják az erdőtakaró fogyásának és az erdő mint tüdő gyengülésének káros hatását az éghajlatra; mindez az észak-atlanti térség déli részén kialakuló hurrikánok kialakulásának meg többszöröződéséhez, valamint Dél-Brazíliaiban, Uruguayban és Argentínában a lehulló csapadékmennyiség csökkenéséhez vezetett;

2006. október 26., csütörtök

- J. mivel az Egyesült Nemzetek Fóruma az Erdőkért közlegő, a globális erdővédelmi eszközt a remények szerint elfogadó ülésére történő uniós felkészülésről is készülnek majd tanácsi következtetések;
- K. mivel az energiabiztonságnak és az éghajlati biztonságának egymással párhuzamosan kell megvalósulnia, és mivel Európa energia- és éghajlati biztonsága nagyban függ az olyan nagyobb gazdasági hatalmak döntéseitől, mint Kína és India; mivel az éghajlatváltozás mérséklésére csak akkor kerülhet sor, ha a fejlődő országok, különösen az olyan nagy és gyorsan növekvő gazdaságok, mint Kína és India tevékeny részt vállalnak az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérséklésében,
1. sürgeti az Európai Uniót, hogy tartsa fenn vezető szerepét a nairobi COP 12-COP/MOP2 konferencián folytatandó tárgyalások során, valamint a nemzetközi partnerekkel folytatandó tárgyalások során legyen kifejezetten ambiciózus;
 2. ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Unió a konferencián terjesszen elő nagyra törő terveket mind a Kiotói Jegyzőkönyv I. mellékletét aláíró felek kötelezettségvállalásait, mind a jegyzőkönyv felülvizsgálatát illető új keletű párbeszéd és az UNFCCC alatti hosszú távú együttműködést illetően;
 3. emlékeztet arra, hogy amint az a fent említett 2005. november 16-i állásfoglalásból kiderül, az éghajlatváltozás hatásainak visszaszorítására irányuló EU-stratégiát egy hét részből álló módszerre kell alapozni:
 - a kiotói kulcselemekre történő építkezés – az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó kötelező célok, felső határérték megállapítására és kereskedelemre irányuló globális rendszer, valamint rugalmas mechanizmusok,
 - komoly, 30%-os kibocsátás-csökkentés 2020-ra – azzal a hosszú távú céllal, hogy 80%-nyi nagyságrendű csökkenés valósuljon meg 2050-re –, a hatékonyságot növelő befektetések és/vagy a szénmentes és alacsony széntartalmú technológiák elősegítése piaci ösztönzők és szabályozás kombinációja segítségével,
 - proaktív módszer alkalmazása az egyéb főbb szereplők, így különösen az Egyesült Államok bevonására,
 - stratégiai partnerség kialakítása olyan országokkal, mint Kína, India, Dél-Afrika, Brazília és Mexikó, hogy pénzügyi támogatást kapjanak a szénmentes, illetve alacsony széntartalmú energiaforrásokat kihasználó fenntartható energia-stratégiák kidolgozásához, és ezáltal biztosított legyen részvételük az éghajlatváltozás hatásainak visszaszorítására irányuló erőfeszítésekben,
 - a fenntartható energiára épülő technológiákkal kapcsolatos kutatás és innováció erőteljes támogatása a legjobb gyakorlatoknak a tagállamok és egyetemek, kutatóközpontok és az ipar közötti cseréjének megkönnyítésén keresztül, és a „káros” ösztönzők, például a fosszilis tüzelőanyagokra adott támogatások felszámolása, valamint a külső költségek, többek között az éghajlatváltozás költségeinek beszámítása az energiatermelés árába,
 - az európai és nemzeti jogszabályok felhasználása a nagyobb energiahatékonyság ösztönzésére, és az éghajlatra gyakorolt hatást csökkentő technológiák árának csökkentésére,
 - az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésére irányuló erőfeszítésekben a sokkal nagyobb fokú közvetlen részvétel bátorítása tudatosságfokozó kampányokon keresztül az állampolgárok szintjén, amelynek egyik szükséges előfeltétele a termékek (mint például az autók, repülőgépek és házak) és szolgáltatások szénttartalmáról, valamint az adható-vehető személyes kvóták rendszerének bevezetését illető jövőbeni lehetőségről szóló részletes tájékoztatás nyújtása;
 4. megismétli azt az óhaját, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti első és második kötelezettségvállalási időszak között ne legyen megszakítás, és hogy az éghajlatra vonatkozó további kötelezettségvállalásokról történő megállapodás legkésőbbi határideje 2008 vége legyen;
 5. kifejezi támogatását a rugalmas mechanizmusok további használata, valamint a felső határértéken és kereskedelmen alapuló globális szénpiac mint hosszú távú célkitűzés iránt;

2006. október 26., csütörtök

6. felhívja a COP 12-COP/MOP 2 résztvevőit, hogy foglalkozzanak a nemzetközi légi közlekedés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásaival is, valamint ragaszkodik ahhoz, hogy a közeljövőben Nairoiban megrendezésre kerülő COP 12-COP/MOP 2 konferencián jöjjön létre párbeszéd a repülőgépjáratokra kivetendő globális adóról;
7. úgy véli, hogy az iparosodott országoknak továbbra is meghatározó szerepet kell játszaniuk az éghajlatváltozás által okozott világméretű problémák kezelésében; ezért felhívja az I. melléklet aláíróit arra, hogy tegyenek eleget kötelezettségvállalásaiknak, valamint vállaljanak újabb jelentős kötelezettségeket a 2012 utáni második kötelezettségvállalási időszakra; emellett felhívja azokat az iparosodott országokat, amelyek nem ratifikálták a Kiotói Jegyzőkönyvet, hogy fontolják meg álláspontjukat, vezessenek be szigorú nemzeti intézkedéseket és vállaljanak aktív szerepet a jövőbeli nemzetközi tárgyalásokon annak érdekében, hogy részt vehessenek a jövőbeli éghajlatváltozás-kezelési rendszerben;
8. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országoknak joguk van a gazdasági fejlődéshez; azt is kiemeli azonban, hogy a fejlődő országoknak nem kell feltétlenül átvenniük az iparosodott országok szennyezési gyakorlatát, és ezért fokozott figyelmet kell fordítani a fenntartható energia terén megvalósuló technológiai együttműködésre és kapacitásépítésre;
9. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az uniós fejlesztési együttműködés keretén belül tulajdonítsanak elsőrendű szerepet a hatékony és alacsony szénfelhasználású energia-technológiákhoz való hozzáféréseknek;
10. hangsúlyozza annak kiemelkedő fontosságát, hogy a gyorsan iparosodó fejlődő országokat is bevonják a jövőbeli éghajlatváltozás-kezelési rendszerbe, gazdasági fejlődésük előmozdításával és a szegénység elleni küzdelemmel kapcsolatos aggodalmaik tiszteletben tartásával;
11. üdvözli az UNFCCC-műhely által a fejlődő országokban végbemenő erdőpusztításokból származó kibocsátás csökkentése terén – legutóbb a 2006. augusztus 30. és szeptember 1. közötti római találkozójukon – végzett munkát, és felhívja a figyelmet arra a széles körű egyetértésre, amely az ökoszisztémához kapcsolódó szolgáltatások fizetőségéről született, és a millenniumi fejlesztési célok megvalósításának részeként kéri, hogy az eddig mellőzött erdőpusztítás kérdése legyen része a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakának;
12. rámutat arra, hogy Afrika és más fejlődő térségek képesek kell hogy legyenek az üvegházhatású gázok kibocsátásának globális csökkentésében való részvételre, illetve hogy a nemzetközi tárgyalásoknak foglalkozniuk kellene az erdőpusztítás megszüntetésére irányuló ösztönzőkkel; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy vegyenek részt a fenntartható, tiszta fejlesztési mechanizmuson alapuló erdészeti projektekben;
13. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás hatékony kezelése érdekében a globális éghajlatpolitikának egyenlő esélyeket kell teremtenie az ipar számára, és ösztönöznie kell az innovációt, az energiahatékonyságot és a szénszivárgás megelőzését; javasolja ezért, hogy a különböző tevékenységekre, beleértve a fogyasztási cikkek előállítását és a globális szállítást, globális teljesítménynormákat és célkitűzéseket jelöljenek ki;
14. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás társadalmi hatását alaposabban kell tanulmányozni; ezért tehát felszólítja a Bizottságot, hogy keressen lehetőséget olyan műhelyek megszervezésére Európában és Európán kívül, ahol az érdekeltek – polgári csoportok, az ipar képviselői, mezőgazdasági termelő közösségek, biztonsági szakértők és közgazdászok – elmélyíthetnék tudásukat az éghajlatváltozás következményeivel kapcsolatban;
15. nyomatékosan kéri, hogy az egyes tagállamok és az EU egésze teljesítsék a Kiotói Jegyzőkönyv és a termegosztási megállapodás szerinti fennálló kötelezettségeiket, ennek hiánya ugyanis alááshatná az EU vezető szerepét a nemzetközi tárgyalásokon;
16. úgy véli, hogy az EU küldöttsége fontos szerepet játszik az éghajlatváltozásról szóló tárgyalásokon, és ezért elfogadhatatlannak tartja, hogy az Európai Parlament azon képviselői, akik a küldöttség tagjai, nem vehettek részt az EU koordinációs ülésein a részes felek korábbi konferenciáján; elvárja, hogy az Európai Parlament által delegált résztvevők Nairoiban az ilyen üléseken részt vehessenek legalább megfigyelői státuszban, felszólalási joggal vagy anélkül;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Egyesült Nemzetek Szervezete éghajlat-változási keretegyezménye titkárságának azzal a kéréssel, hogy juttassa el az összes EU-n kívüli valamennyi szerződő félhez.